

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**
Мін'юст

вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ, 01001
тел.: (044) 364-23-93, факс: (044) 271-17-83
E-mail: callcentre@minjust.gov.ua,
themis@minjust.gov.ua,
Web: <http://www.minjust.gov.ua>,
код згідно з ЄДРПОУ 00015622

**Міністерство розвитку
економіки, торгівлі та
сільського господарства**

*Щодо проекту Закону України «Про
внесення змін до Закону України
«Про індустриальні парки» щодо спрощення
та стимулювання діяльності індустриальних
парків»*

У зв'язку з дорученням Прем'єр-міністра України Шмигала Д.А. від 14 грудня 2020 року № 50666/1/1-20 до звернення Комітету Верховної Ради України з питань економічного розвитку від 11 грудня 2020 року № 04-16/13-2020/237634 Міністерством юстиції України розглянуто проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про індустриальні парки» щодо спрощення створення та стимулювання діяльності індустриальних парків» (реєстр. № 4416 від 24 листопада 2020 року), поданого народним депутатом України Лабазюком С.П. та іншими, і в межах компетенції повідомляється про таке.

З огляду на те, що відповідальним за підготовку проекту експертного висновку Кабінету Міністрів України до зазначеного законопроекту, ініційованого народними депутатами України, визначено Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства, вважаємо, що позицію стосовно підтримки чи невідтримки проекту Закону має висловити саме вказаний державний орган, який забезпечує формування та реалізує державну політику щодо створення і функціонування індустриальних парків.

При визначенні позиції щодо підтримки чи невідтримки проекту Закону в межах підготовки проекту експертного висновку Кабінету Міністрів України до законопроекту Міністерство юстиції пропонує врахувати таке.

1. У пояснювальній записці до проекту Закону звертається увага на фактичну нежиттєздатність механізму «керуючих компаній», який за наявних статистичних даних демонструє невиконання покладених на них завдань в частині належного, ефективного відбору учасників парків та залучення нових учасників.

Зважаючи на що, у цьому законопроекті пропонується замінити зазначений механізм, наділивши ініціатора створення правом проводити відбір учасників індустріального парку.

При цьому проектом Закону пропонується вилучити низку положень щодо утворення та діяльності керуючих компаній індустріального парку.

Ставлячи за мету ліквідацію нежиттєздатних керуючих компаній проект Закону не передбачає перехідних положень щодо врегулювання діяльності індустріальних парків, де керуюча компанія вже створена (наслідки, термін ліквідації, розірвання договорів тощо).

Однією з умов розробки якісного нормативно-правового акта є дотримання принципу юридичної визначеності, що є складовою принципу верховенства права.

Принцип правової визначеності безпосередньо не закріплений у національному законодавстві, але його значущість для результативного правового регулювання підтверджується практикою Конституційного Суду України. Власне бачення правової визначеності Конституційний Суд України сформулював у Рішенні від 22 вересня 2005 року № 5-рп/2005 у справі про постійне користування земельними ділянками, в якому зазначається, що «із конституційних принципів рівності і справедливості випливає вимога визначеності, ясності і недвозначності правової норми, оскільки інше не може забезпечити її однакове застосування, не виключає необмеженості трактування у правозастосовній практиці і неминуче призводить до сваволі» (абзац другий підпункту 5.4 пункту 5 мотивувальної частини).

Принцип правової визначеності для обґрунтування своїх рішень використовує і Європейський суд з прав людини. Так, у справі «Гешмен і Герруп проти Сполученого Королівства» (рішення від 25 листопада 1999 року) Суд вказав, що однією з вимог, яка впливає зі словосполучення «встановлений законом», є передбачуваність. Норму не можна вважати «законом», якщо вона не сформульована достатньо чітко, що дає особі можливість керуватися цією нормою у своїх діях.

Враховуючи наведене, проект Закону потребує доповнення нормами, які встановлять перехідні положення діяльності індустріальних парків, з огляду на ліквідацію керуючих компаній.

2. Підпунктом 3 пункту 1 розділу I проекту Закону передбачається, зокрема, доповнити статтю 9 Закону України «Про індустріальні парки» новою частиною третьою, згідно з якою *земельна ділянка державної або комунальної власності, яка сформована органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування – ініціатором створення відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, для використання в межах індустріального парку, з моменту прийняття рішення про створення індустріального парку відповідно до статті 14 цього Закону не може бути розділена, приватизована, передана в користування третій особі або іншим чином відчужена до моменту передачі такої земельної ділянки учаснику (учасникам) індустріального парку.*

Згідно зі статтею 79¹ Земельного кодексу України формування земельної ділянки полягає у визначенні земельної ділянки як об'єкта цивільних прав. Формування земельної ділянки передбачає визначення її площі, меж та внесення інформації про неї до Державного земельного кадастру.

Земельна ділянка вважається сформованою з моменту присвоєння їй кадастрового номера.

Земельна ділянка може бути об'єктом цивільних прав виключно з моменту її формування (крім випадків суборенди, сервітуту щодо частин земельних ділянок) та державної реєстрації права власності на неї (частини перша, четверта, дев'ята цієї статті).

Враховуючи вищенаведене, запропоновані положення щодо доповнення статті 9 Закону України «Про індустріальні парки» новою частиною третьою (в редакції підпункту 3 пункту 1 розділу I проекту Закону) пропонуємо переглянути з метою їх узгодженості зі статтею 79¹ Земельного кодексу України.

3. Підпунктом 6 пункту 8 розділу I проекту Закону пропонується статтю 17 Закону України «Про індустріальні парки» викласти у новій редакції, якою пропонується, що порядок приєднання та підключення до електричних мереж, газових, водопровідних мереж, мереж постачання теплової енергії (теплопостачання) та мереж зв'язку встановлюється *відповідно до законодавства*. Варто констатувати, що поняття «законодавство» за своєю юридичною природою є правовою основою регулювання відносин рядом нормативно-правових актів, і не передбачає чітких повноважень уповноважених суб'єктів згідно з законом на встановлення відповідного порядку, що може призвести до різного тлумачення на практиці.

4. Проект Закону в частині слів *«інших відомостей на розсуд ініціатора створення», «та іншою інформацією (документами) на розсуд ініціатора»*, потребує уточнення, оскільки вказані словосполучення є оціночними та містять ознаки непередбачуваності, що може призвести до довільної поведінки суб'єктів, на регулювання відносин яких спрямований запропонований нормативно-правовий акт, що на практиці може призвести до неоднозначного тлумачення і застосування (пункти 8, 9 розділу I проекту Закону).

5. Згідно з підпунктом «б» пункту 1 розділу II «Прикінцеві положення» проекту Закону пропонується *абзац двадцять п'ятий статті 134* Земельного кодексу України викласти у новій редакції.

Враховуючи, що стаття 134 Земельного кодексу України складається із трьох частин, пропонуємо зазначити у підпункті «б» пункту 1 розділу II «Прикінцеві положення» проекту Закону частину, до якої пропонуються відповідні зміни.

Перший заступник Міністра

Євгеній ГОРОВЕЦЬ